

РЕШЕНИЕ

№ 256

гр. П., 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Кирякова
като разгледа докладваното от Венцислав Ст. Маратилев Въззивно гражданско дело № 20225200500306 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от Гражданския процесуален кодекс.

С решение на Пазарджишки районен съд №377 от 12.04.2022г. постановено по гр.д.№ 20215220100902 по описа за 2021 година е отхвърлен предявения от Професионална гимназия по строителство и архитектура - гр.П., представлявана от Директора П.И., чрез адв.Ч. против В. Т. Б., ЕГН***** от гр.П., ул.“К.В.“№56, вх.Б, ет.2, ап.7 и Л. Г. АЛ., ЕГН***** от гр.П., ул.“К.Б. 1“№35 положителен установителен иск за собственост по чл.124 от ГПК за приемане за установено по отношение на ответниците, че ищецът е собственик на следния недвижим имот: ПИ с идентификатор № 55155.506.1207 по КKKP на гр.П., с площ от 670 кв.м., с трайно предназначение на територията - урбанизирана и начин на трайно ползване - друг вид застрояване, при съседни на имота: №55155.506.1109, 55155. 506.1072, 55155.506.1073. Със същото решение е осъдена Професионална гимназия по строителство и архитектура - гр.П., представлявана от Директора П.И., чрез адв.Ч. да заплати на В. Т. Б., ЕГН***** от гр.П., ул.“К.В.“№56, вх.Б, ет.2, ап.7 сторените разноси в размер на 1300лв.

Решението се обжалва в срока по чл.259 ал.1 от ищеца в производството пред първата инстанция Професионална гимназия по строителство и

архитектура-П. чрез адв. Ч.Ч., с вх.№9004 от 29.04.2022г. Излагат се доводи за порочност на решението като неправилно и необосновано поради допуснати съществени процесуални нарушения. На първо място не били обсъдени от съда по отделно и в съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, достоверността им и евентуалната заинтересованост и с оглед логическите правила и житейска логика. Като заинтересовани от изхода на делото били свидетелите Я.ИА., което не било отчетено от съда. Съдът не обсъдил възраженията на ищеца по изслушаната по делото техническа експертиза за включването на имота в площта, предоставена и необходима по смисъла на чл.24 ал.2 от ЗСПЗЗ за осъществяване на дейността на професионалната гимназия и че същият към момента на реституцията и сега е бил част от отредения за целта парцел III-строителен техникум в кв.135 по регулационния план на гр.П. и че за същите цели бил отчужден и актуван като държавна собственост през 1966г., представляващо законова пречка за реституция по чл.10б ал.1 и чл.24 ал.2 от ЗСПЗЗ. Не бил взет в предвид от съда факта, че този имот никога не е имал земеделски характер за да подлежи на реституиране по ЗСПЗЗ. Твърди се, че имотът е бил отчужден от Г.Н. въз основа на оценителен протокол от 01.11.1969 на комисията по §85 от ППЗПИИМ, като е оставено без уважение от Кмета на Община П. искането на наследниците му за отмяна на отчуждаването на имот №119 от кв.136 по обезсиления план на града, с мотив, че мероприятието за което е отчужден е реализирано и не са налице условията на чл.1 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ, като отказът е окончателно потвърден по съдебен ред, които факти не били обсъдени от съда. Липсвали мотиви относно първоначалните претенции на ответника за този имот, а именно с уведомление от 08.02. 2019г. На второ място правните изводи на съда не кореспондирали с установените факти. Цитира се нормата на чл.14 ал.3 от ЗДС относно предоставеното на държавни ведомства и ЮЛ на бюджетна издръжка право на владение ползване и поддържане в качеството им на процесуален субституент на държавата във формата на процесуална суброгация. Цитира се и чл.29 от Закона за предучилищното и училищното образование от 2015г./ЗПУО/ и чл.19 ал.1 от Закона за професионалното образование и обучение от 1999г. /ЗПОО/ относно предоставянето от държавата за ползване и управление от училищата на имоти публична държавна собственост съгласно чл.302 от ЗПУО, необходими за осъществяване на учебната дейност. Навежда извода, че ищеца е процесуален субституент на държавата, предоставила управлението на процесния имот-ПИ с идентификатор 55155.506.1207, който и към момента не е губил публичния си характер, като собственост единствено на държавата, незагубила владението си върху него; че правото на собственост на ищеца е смутено от вписан през 2012г. акт за покупко-продажба на имота от ответника №145, том 2, дело №288/2012г.,макар и не влезнал към момента във владение на имота. Във връзка с основателността на иска ищецът посочва, че имотът е част от имот пл.№119 от кв.136 по обезсиления план на гр. П. от 1959г., зает от проведено комплексно мероприятие попадащо в оградения двор на

Професионалната гимназия по строителство и архитектура, станал държавна собственост през 1966г. след отчуждаването му във връзка със заповед №1298/1959г. на Министъра на комуналното стопанство и благоустройство, с която е утвърден регулационния план на терена отреден на Строителен техникум-П. с правоприемник настоящия ищец и жалбоподател; че площта на терена е включена в регулационните граници на отредения за него УПИ-III- Сградостроителен техникум в кв.135, в който попадат два ПИ, включително процесния, държавна собственост, при реализирано предвиждането на УПИ за построяване и обслужване на сградостроителното училище и в него се намира в двора на училището. Като училището включва училищна сграда от 630кв.м. и физкултурен салон, помпена станция, административна сграда, столова с кухня, склад за нафта, общежитие, сладкарница, учебни работилници, складове, складове и гаражи, полигон за провеждане на учебна практика с различни строителни техники и сграда-хангар, депо, гараж. Счита, че недобросъвестно наследниците на Г.Н. след като не са възстановили собствеността си чрез отмяна на реституцията по ЗОСОИ, са предприели действия през 2005г. за реституиране на имота като земеделска земя като с решение на ОСЗГ-П. №5Д042 от 24.03. 2005г. е възстановено правото на собственост във възстановими или съществуващи стари реални граници на нива от 1дка, част от имот пл.№19 в кв.136, възстановен с решение по чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ на РС-П.. Счита жалбоподателят, че това решение е непротивопоставимо на държавата и на ищеца, като процесуален субституент, който не е участвал в самото реституционно производство по ЗСПЗЗ. Счита, че действията на Поземлената комисия са и материално незаконосъобразни и не са произвели конститутивно действие защото са били налице законовите пречки за възстановяване на собствеността. Поддържа, че мероприятиято за целите на учебното заведение е реализирано преди влизане в сила на ЗСПЗЗ през 1991г. като терена, е предоставен за нуждите на училището, в рамките на който терен се включва и процесния имот, тоест счита, че реализираните мероприятия изключват възстановяването на собствеността на правоимащите лица като за последните възниква само правото на обезщетение. Затова поддържа, че процесният имот като част от терена, определен за нуждите на училището, е останал публична държавна собственост и реституцията му в лицето на праводателите на ответниците, е изключена от цитираната правна норма. Неотносимо към предмета на спора била заповедта на областния управител от 20.04.2007г. за отписване от актовете книги на имота като частна държавна собственост, като в тази връзка се поддържа, че процесният имот има статут на публична държавна собственост, а не частна държавна собственост. Твърди се, че извършената в последствие сделка покупко-продажба през 2012г. на процесния имот не легитимира ответника В. Т. Б., както и продавача Н.Г.Я. за собственици на имота тъй като продавачът се е позовал единствено на наследствените си права по закон на имота оставен от Г.С.Н. съобразно решението на ОСЗГ от 2005г. по ЗСПЗЗ и съставения въз

основа на решението на ОСЗГ констативен нотариален акт за придобиване на имота по реституция от 2007г. Оспорват се и обстоятелствата изложени в нотариалния акт за покупко-продажба от 2012г. с основен мотив, че процесния имот е публична държавна собственост, в който държавата упражнява своите права от 1966г. и понастоящем чрез учебното заведение, при упражнявано владение върху имота включен в границите на УПИ III-сградостроителен техникум в кв.135 по РП на гр.П.. Оспорва се позоваването на ответника на придобивна давност чрез давностно владение по причина, че имот с публичен характер не може да бъде предмет на придобиване по давност.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника в който жалбата се квалифицира като неоснователна по същество. Препраща се към доводите изложени в отговора на исковата молба. Пунктуално се отговаря на всички доводи развити във въззивната жалба и квалифицира същите като неоснователни. Моли да се потвърди обжалваното решение. Страните не сочат доказателства по реда на чл.266 от ГПК пред въззивната инстанция.

Пазарджишкият окръжен съд при условията на чл.269 от ГПК провери валидността и допустимостта на обжалваното решение, а по неговата правилност съобрази изложеното във въззивната жалба на Професионална гимназия по строителство и архитектура гр.П. и за да се произнесе взе в предвид следното:

Предявен е установителен иск за собственост-чл.124 от ГПК.

В исковата си молба против В. Т. Б., ЕГН***** от гр.П. и конституираната в последствие като съответник Л. Г. АЛ., ЕГН-***** също от гр.П., съпруга на ответника към момента на сключването на сделката, ищецът Професионална гимназия по строителство и архитектура - гр.П. /ПГСА/, с директор П.М.И., чрез адв. Ч.Ч., се твърди, че съгласно чл.29 от Закона за предучилищното и училищното образование от 2015г. /ЗПУО/ и чл.19 ал.1 от Закона за професионалното образование и обучение от 1999г./ЗПОО/, държавните училища, включително и държавните професионални гимназии са самостоятелни юридически лица. Твърди, че на същите държавата предоставя за ползване и управление имоти-публична държавна собственост /ПДС/, съобразно чл.302 от ЗПУО, необходими за осъществяване на учебната им дейност. Твърди се, че такъв имот по отношение на ПГСА е поземлен имот с идентификатор №55155.506.1207 по кадастралната карта и кадастралните регистри/КККР/ на гр.П., одобрени със заповед №РД-18-97 от 28.10.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ от 670кв.м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана и

начин на трайно ползване-друг вид застрояване, при съседни на имота №55155.506.1109.; №55155.506.1072; №55155.506.1073. Твърди се, че процесният имот е част от имот с пл.№119 от кв.136 по обезсиления план на града от 1959г., целия с площ от 1000кв.м., попадащ в очертавания на терен, включващ и други имоти, зает от проведено комплексно мероприятие, попадащо изцяло в оградения двор на ищцовата Професионална гимназия. Твърди се още, че същият този имот е станал държавна собственост през 1966г. след като е бил отчужден във връзка със заповед №1298/1959г. на Министъра на комуналното стопанство и благоустройство, с която е утвърден регулационния план на терена, отреден за „Сградостроителен техникум“ в кв.135, в който освен процесния поземлен имот с идентификатор №55155.506.1207, попада и ПИ с идентификатор №55155.506.1072, също държавна собственост. Твърди се, че целият терен на това УПИ е предвиден за застрояването и обслужването на Сградостроителното училище, което мероприятие е реализирано, и се намира в двора на училището. Твърди се, че същото включва освен училищната сграда от 630кв.м., и физкултурен салон от 230кв.м., помпета станция от 25кв.м.; административна сграда от 170кв.м.; столова с кухня от 805 кв.м.; склад за нафта от 18кв.м.; общежитие от 505кв.м.; сладкарница от 72кв.м.; учебни работилници с площ от 1101кв.м.; складове с площ от 185кв.м.; складове и гаражи с площ от 190 кв.м. Твърди се, че в тази част от двора е изграден и полигон за провеждане на учебна практика при която учениците се запознават с различните строителни техники, предмет на обучение, съгласно учебните програми и придобиват и усъвършенстват практически умения, част от основната дейност на гимназията. Твърди се, че в същия имот е изградена и сграда с идентификатор 55155.506.1207.9 със застроен площ от 40кв.м. с предназначение -хангар, депо, гараж, част от сградния фонд на професионалната гимназия. Твърди ищецът, че процесният имот е бил отчужден от Г.С.Н., като неговите наследници с молба по §2 от ПЗР на ЗОСОИ, с вх.№44-Г-48 от 27.01.1998г. са поискали от кмета на Община П. отмяната на отчуждаването на имот с пл. №119 в кв.136 по обезсиления плана града от 1959г., извършено на основание оценителен протокол от 01.11.1969г. на Комисията по §85 от ППЗПИИМ. Било отказано отмяна на отчуждаването с мотив, че мероприятието за което е отчужден имота, е реализирано, поради което не са налице условията на чл.1 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ и други закони.Отказът бил обжалван пред Окръжен

съд П., но бил потвърден и влязъл в сила, според определение №2720 от 26.05.1999г. на ВАС постановено по адм.д.№1458/1999г. В последствие наследниците на Г.С.Н. предприели действия по възстановяване на същия по реда на ЗСПЗЗ като земеделски имот. Счита ищецът, че липсва основание за такава реституция защото имотът никога не е бил със статут на земеделска земя и че е бил отчужден по реда на §85 от ППЗПИИМ и не е подлежал на реституцията предвидена в ЗСПЗЗ. Твърди се, че през 2005г. Н.Г.Я., като единствен наследник на Г.С.Н. е призната за собственик с решение №5Д042 от 24.03.2005г. на ОСЗГ-П. за възстановяване правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници на нива от 1дка, попадаща в регулацията на гр.П., съставляваща част от имот с пл.19 в кв.136, установен със съдебно решение от 13.01.2005г. на РС-П. по гр.д.№724/2004г. постановено по реда на чл.1 ал.2 от ЗСПЗЗ.

Твърди се, че това решение на поземлената комисия е непротивопоставимо на държавата и на ищеца, като процесуален субституент на последната и че решението е материално незаконосъобразно и не е произвело конститутивно действие, защото са били налице законови пречки за възстановяване на собствеността, установени в чл.10б ал.1 и чл.24 ал.2 от ЗСПЗЗ, изключващи земеделската реституция. Поддържа се, че по изложените причини наследницата Н.Г.Я. не се легитимира като носител на правото на собственост по силата на заявената реституция. Ищецът оспорва обстоятелствата изложени в решението на ОСЗГ-П. както и издадения въз основа на тях нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по реституция на основание чл.483 ал.1 от ГПК във връзка с чл.10 ал.7 от ЗСПЗЗ, №197, том II, дело №376/2007г., акт за вписване №118, том II, дело №2628/2007г., вх.рег.№ 3866 от 23.05.2007г. на СВ-П., предвид публичния характер на имота и собствен единствено на държавата. Твърди се, че в последствие е извършена покупко-продажба, обективизирана в нотариален акт №145, том 2, дел №288/2012г., с акт за вписване №51, том 38, дело №4400/2012г., вх.рег. №9801 от 06.11.2012г. на СВ-П., която била без основание, защото продавачът Н.Г.Я. никога не е била собственик на процесния имот. Имотът бил продаден на ответника В. Т. Б., като продавачката се е позовала на наследяване по закон на имот оставен ѝ от Г.С.Н., съобразно постановеното реституционно решение на ОСЗГ-П. и на цитирания нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по

реституция от 2007г. Оспорват се обстоятелствата изложени в нотариалния акт за покупко-продажба от 2012г. с доводи, че процесният недвижим имот по закон е собственост на държавата, която упражнява своите права през всичките години от 1966г. и до момента чрез ищеца, който владее и ползва изцяло имота, включен в границите на УПИІІ-сградостроителен техникум в кв.135 по регулационния план на гр.П. и никой не им е оспорвал собствеността върху същия. Навежда се извода, че предвид изложеното ответникът не е придобил правото на собственост върху процесния имот защото не може да придобие права от праводателя си, които той не притежава. И че държавата е действителен собственик на целия процесен имот и не е губила своите права над него. Цитира се нормата на чл.14 ал.3 от ЗДС, според която ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка, на които е предоставено управлението на държавни имоти, имат право да ги владеят, ползват и поддържат от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност, като с предоставянето на държавен имот за управление, публичното тяло, което упражнява правото на държавна собственост, се явява процесуален субституент на държавата във формата на процесуална суброгация. Счита, че ищцовата професионална гимназия се явява процесуален субституент на държавата, на който е предоставено управлението на процесния имот-ПИІІ с идентификатор №55155.506.1207 по КККР на гр.П., одобрени със заповед №РД-18-97 от 28.10. 2008г. на ИД на АГКК с площ от 670кв.м., с трайно предназначение на територията-урбанизирана и начин на трайно ползване-друг вид застрояване, при съседни на имота №55155.506.1109.; №55155.506.1072; №55155.506.1073. Моли да се приеме за установено по отношение на ответниците, че държавата е собственик на процесния поземлен имот подробно описан в обстоятелствената част на исковата молба.

При условията на евентуалност се предявява иск за приемане на установено, че тя е собственик на процесния имот на основание давностно владение. Претендира присъждане на разноските.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника В. Т. Б. чрез адв.И.Г., в който искът се оспорва изцяло. Твърденията са, че не държавата, а ответникът е собственик на имота придобил го чрез сделка покупко-продажба. Твърди, че праводателката му Н.Я. го притежава по наследство от баща си Г.С.Н., и че имотът до 1959г. е бил със статут на земеделска земя,

възстановен по реда на чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ с решение на РС-П., въз основа на което е издадено и решението на ОСЗГ-П. от 2005г. След реституцията на имота праводателката по сделката е предприела действия по заснемането на имота като самостоятелен обект като в тази връзка е издадена и заповед на Кмета на Община П. №19 от 01.02.2007г. за попълване на кадастралната основа с новозаснет имот №7638 в кв.35 по плана на гр.П. и издадено удостоверение от Общината, че имотът попада в терен,предвиден за изграждане на обект Публична държавна собственост и последвало отписване на имота от актовете книги като частна държавна собственост със заповед №140 от 20.04.2007г. на Областен управител.Оспорва владението на държавата като поддържа, че той го владее от закупуването му, а преди това го е владяла праводателката му Н.Я..Твърди, че имотът е регистриран на негово име след сделката в МДТ-П. и в АГКК-служба П..При закупуването имотът бил ограден с колове и жив плет, но не плътна ограда при видими на място граници на имота. Ищецът не бил провеждал никакви мероприятия и че само върху заявената част за реституция са реализирани мероприятия според експертно заключение по гр.д.№724/2004г. и че свободната площ от 665 кв.м. върху която няма проведени мероприятия е именно тази попадаща в ПИ 55155.506.1207.Твърди се, че имотът е отделен от двора на училището и най - късно от реституцията по ЗСПЗЗ е във владение на праводателката, като след закупуването на имота от ответника последният извършил укрепване на живия плет, поставил в парцела преместваеми съоръжения-временна тоалетна и временна съблекалня за работниците, извършващи строежа на запланувана от него жилищната сграда.Извършено било изравняване на границите на имота чрез процедура по чл.15 ал.3 и ал.4 от ЗУТ, изготвено предложение до ищеца за обособяване на нов УПИ №55155-506.1207 и за промяна на границите на съседните имоти, и изпратено за съгласуване с ПГСА-П., областен управител, МОМН, РИО-П., което не било приключило и до момента. Ответникът сочи, че знае, че от страна на ищеца е подадена жалба срещу изменението на ПУП-ПРЗ.Оспорват се доводите на ищеца по правото на собственост върху имота и по евентуалното му придобиване по давностно владение, доколкото държавата не е имала достъп до имота от 2007г. до момента. Коментиран е и Акт № 6150 за публична държавна собственост от 09.10.2012г- според който прецесният имот е записан като граничещ с имота на ПГСА от 25678 кв.м., като този акт бил съставен въз

основа на предходен акт №3079 за ПДС от МРРБ където имотът на държавата бил записан с 546кв.м. по-малко-25132кв.м. и че в същност квадратурата на училищния имот се била увеличила и без имота на ответника. Коментирани са и други АДС-№1650 от 03.12.1964г. и №3079 от 21.03.2000г., като АДС на имота на наследодателя на праводателката му бил с друг номер акт №2692 от 28.01. 1966г. Навежда извода, че от 2000г. преди реституцията по ЗСПЗЗ, този имот не е включен сред правопораждащите актове, на които се позовава ищцовата претенция за собственост върху двора на ПГСА. Изложен е и довод за липса на активна материалноправна и процесуалноправна легитимация за предявяване на този иск. Акцентираща на основание изложените по-горе обстоятелства и факти, че имотът на ответника не е част от двора на ищеца и по отношение на него той /ответникът/ притежава пълния обем от собственически права, придобити на производно основание-сделката, но и на оригинално основание-давност, като е присъединил владението на праводателката си от 2005г. към собственото си владение от 2012г. Моли да се отхвърлят предявените иски с присъждане на разноските.

С протоколно определение №1143 от 26.10.2021г. първоинстанционният съд по искане на ищеца и поради факта, че процесният имот е придобит от ответника В. Т. Б. по време на брака си с Л. Г. АЛ., същата е конституирана като ответник по спора наред със съпруга си, която в писмения си отговор оспорва исковата претенция като неоснователна, моли да не се уважава и препраща към мотивите изложени от съпруга ѝ в отговора на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК. Моли да се отхвърлят претенциите.

Пазарджишкият окръжен съд за да се произнесе взе в предвид следното:

Съгласно съставен Акт за държавна собственост №1650 от 02.06.1963г. от инспектор в отдел“Жилищно стопанство и държавни имоти“ на Градски народен съвет П., на основание чл.6 от ЗС и чл.21 от ПДИ, е обявен и зает за държавен на основание чл.4 от ПДИ от 01.01.19 58г., като се счита за зает от 01.01.1958г. недвижим имот, находящ се в гр.П., местност“Ачера“, бивша собственост на Градски народен съвет-П., като имотът включва 8бр. едноетажни жилищни сгради с квадратури от 30 до 160кв.м./посочена е и кубатурата им/, като **сградата** е строена през 1961г. в кв.137 и имота се предоставя на Сградостроителното училище. Към този АДС са съставени под

същия номер още четири АДС, всичките от дата 03.12.1964г., като с единия АДС се заема за държавен недвижим имот бивша собственост на М.А.Н. /П./, находящ се в гр.П., ул.“К.Ч.“ /м.“Атчеира“/, като одържавяването е извършено на основание Разпореждане №1822 от 04.11.1957, одържавен от 01.01.1958г. и представляващ дворно място, съставляващо част от имот пл. №112 състоящ се 6396кв.м. на ул.“К. Ч.“, с данъчна оценка от 12792лв, като се завзема цялото дворно място и се предава за ползване за строителна площадка на Сградостроителното училище, находящо се на ул.“К.Ч.“ и част от имота за под улица.С втория АДС от 03.12.1964г. е отчужден на същото основание и зает имот на С.Х.Т., одържавен на основание разпореждане №1328 от 04.11. 1957г. и считано от 01.01.1964г., находящ се на ул.“К. Ч.“ местност “Атчеира“, състоящ се от 4дворни места-**1.дворно място съставляващ имот №118 от 2253 кв.м.; 2.част от дворно място съставляващо имот пл.№115 от 685кв.м.; 3.Дворно място съставляващо имот пл.№135 от 812кв.м. и 4.Дворно място съставляващо имот пл.№134, състоящо се от 1935 кв.м. с данъчна оценка от 11390лв, като са заети целите дворни места и предадени за ползване за строителна площадка на Сградостроителното училище.На същото основание е отчужден и имот, находящ се на ул.“К.Ч.“ в местността“Атчеира“, бивша собственост на А. и З.П. ,като актът е съставен на 03.12.1964г., основанието за одържавяване е Разпореждане на МС №1328 от 04.11.1957г., като отчужденият имот представлява дворно място, част от имот пл.№121 с площ от 3785кв.м. в кв.137, с данъчна оценка от 7570лв и е предаден за ползване за строителна площадка за Сградостроителното училище, находящо се на ул.“К. Ч.. С четвъртият АДС към акт №1650, касае отчужден и завзет за държавен недвижим имот на наследници С.К.И., отчужден по същото разпореждане на МС, като са отчуждени дворни места-**1.Дворно място съставляващо имот пл.1 120, състоящо се от 635 кв.;** **2.дворно място съставляващо имот пл.№132 от 194кв.м.;3.част от дворно място съставляващо имот пл.№116 от 1585кв.м. и дворно място съставляващо имот пл.116а от 1102кв.м.,** предадени за ползване за строителна площадка на Сградостроителното училище.**

Съгласно представен по делото акт за държавна собственост №2692 от 28.01.1966г. съставен от Д.И. Обретенков-инспектор при отдел „Жилищно стопанство и държавни имоти“ на Градски народен съвет-П., на основание чл.6 от Закона за собствеността и чл.21 от Правилника за държавни имоти, е

обявено и е зает за държавен, находящ се в гр.П., ул.“К.“ недвижим имот, съгласно заповед №1298/1959г. на МКСБ и изплатено обезщетение с пл. №18701 от 31.12. 1965г.,като имотът се счита одържавен /л.9/ от 01.01.1966г. Според описанието в АДС, одържавеният имот представлява незастроено дворно място, съставляващо част от имот пл.№119 в кв.136 по плана на гр.П., състоящ се от 810кв.м., находящо се на ул.“К., в кв.135, при пазарна оценка от 1070лв,като се отчуждава цялото дворно място и имотът е предаден за строителна площадка на Сградостроителния техникум. Имотът е отчужден от собственика Г.С.Н. срещу изплатено обезщетение.

Следващият съставен акт е за имот публична държавна собственост с №3079 от Областен управител на област П. , на дата 21.03.2000г., с правно основание в чл.2 ал.2 от ЗДС, като имотът е описан като Техникум по строителство, с дворно място от **25132кв.м.**, със сгради описани в приложение №1 неразделна част, като е отразено, че предходния съставен АДС за имота е с №1650 от 03.12.1964г., като имотът представлява парцел III в кв.135 по плана на гр.П..Границите на имота са описани по следния начин: север -ул.К.С.; юг-ул. К.Ч.; изток-С.В.; и запад-парцел V-спортен комплекс и църква. Отражено е че процесни имот е предоставен на МОН със заповед №РД-1421 от 21.04.1998г. В този АДС няма отразяване за състоянието на отчуждения съгласно АДС №2692 от 28.01.1966г. представляващ тогава незастроено дворно място част от имот пл.№119 в кв.136 по плана на града с площ от 810кв.м., находящ се на ул.“К.“ в кв.135.Според последния АДС от 2000г. в имота има застроени 11 вида сгради, описани с площ, етажност и година на построяването, а именно училищна сграда; физкултурен салон; помпена станция;административна сграда; столова с кухня; склад за нафта, общежитие; сладкарница; учебни работилници; складове и складове и гаражи. Съставен е и още един акт за публична държавна собственост №6150 от Областен управител на П. на дата 09.10.2012г., с правно основание чл.68 от ЗДС; чл.2 ал.2 от ЗДС; чл.71 ал.1 от ЗДС и чл.104 ал.1 от ПЗДС, като имотът е описан с идентификатор 55155.506.1072 по КККР на гр.П., с площ от 25678кв.м. с трайно предназначение на територията-урбанизирана; начин на трайно ползване за обект Комплекс за образование, като сградите,които попадат върху имота са-1.сграда с идентификатор 55155.506.1072.1 на 695кв.м., на 4етажа-сграда за образование и 2.Сграда 55155.506.1072.2 застроена на 198кв.м., на 2етажа -също сграда за образование.Посочени са и

границите на имота; записани са още 13 сгради намиращи се на територията на процесния ПИ, а като един от съседите на имота е посочен имот с идентификатор 55155.506.1207. Според приложена скица №4873 от 30.07.2021г. имотът с идентификатор 55155.506.1072 и записан като обект комплекс образование е с площ по скицата от 25678кв.м. В актовете за държавна собственост и в скицата липсват отразявания за промяна на предназначението на отчуждения през 1966г. и съгласно заповед №1298/1959г. на МКСБ и изплатено обезщетение, представляващ незастроено дворно място, съставляващо част от имот пл.№119 в кв.136 по плана на гр.П., състоящ се от 810кв.м., находящо се на ул.“К., в кв.135, за което е съставен акт за държавна собственост №2692 от 28.01.1966г. съставен от Д.И. Обретенков-инспектор при отдел „Жилищно стопанство и държавни имоти“ на Градски народен съвет-П.. Според представената скица училищният комплекс „Сградостроително училище“ е разположен на три улици-ул.“К очо Ч., ул. № 1037, ; ул.№1109, като единствено от западна страна граничи с други ПИ. Сумарно по АДС №1560 са отчуждени дворни места с обща площ 20488лв /19382кв.м. площта на незастроени дворни места плюс застроените сгради на площ 1106кв.м./, а заедно с отчуждения през 1966г. процесен имот общата отчуждена площ е равна на 21258кв.м.

Установява се, че с решение на Кмета на Община П./л.24/ №257 от 09.04.1998г. по повод постъпила молба по §2 от ПЗР на ЗОСОИ, вх.№44-Г-48 от 27.01.1998г. на наследници на Г.С.Н., а именно Неделка Николова Недева и Николина Г. Стефанов, с която е поискано отменяне на отчуждаването на имот пл.№119 в кв.136 по плана на града, извършено по оценителен протокол от 01.11.1969г на Комисията по §85 от ППЗПИНМ и предвид установеното от преписката , че процесния имот с пл.№119 в кв.136 е отчужден за построяване на строително училище, както и че мероприятието е реализирано като имотът се намира в двора на училището, поради което не са налице условията на чл.1 от ЗВСНОИ по ЗТСУ и други закони, поради което и на основание чл.4 от закона е ОТКАЗАНО да се отмени отчуждаването на имот пл.№119 в кв.136 по плана на гр.П., извършено с протокол на комисия по §85 от ППЗПИНМ от 01.11.1969г. бивша собственост на Г.С.Н.. Отказът да бъде отменено отчуждаването е бил обжалван по съдебен ред пред Окръжен съд П., който с определение от 11.01.1999г. постановено по адм.д.№931/1998г. е прекратил производството по делото поради просрочване на жалбата

подадена от Н.С. срещу процесното решение на Кмета на Общината. Тези доводи са възприети и от касационната инстанция Върховен административен съд , който със свое окончателно определение №2720 от 26.05.1999г. по адм.д.№1458/1999г. е оставил в сила определението на Пазарджишки окръжен съд, тоест с окончателен съдебен акт от 26.05.1999г. е приключила с отказ процедурата по отмяна на отчуждаването на процесния имот по реда на чл.1 от ЗВСВОНИ по ЗТСУ, ЗПИНМ, ЗБНМ, ЗДИ и ЗС.

Установява се, че по иницирано исково производство по реда на чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ от ищцата Н.Г.С. и против ОСЗГ, с решение №276 от 13.01.2005г. на Пазарджишки районен съд по гр.д.№724/2004г. по описа на същи съд, е прието за установено по отношение на ОСЗГ-П., че Н.Г.С. като наследник на Г.С.Н. има право да ѝ бъде възстановена собствеността върху следния земеделски имот-зеленчукова градина от 1дка , намираща се в местността“ А.“ в землището на гр.П., намиращ се в момента в регулацията на гр.П. и представлява част от имот пл.№119 в кв.136 ,целия с площ от 1000кв.м. В диспозитива на съдебното решение няма изрично указание към ОСЗГ П. по какъв начин и способ да бъде реституиран имота- с план за земеразделяне или в съществуващи или възстановими стари реални граници или по реда на чл.10Б от ЗСПЗЗ-чрез заплащане на съответното обезщетение при застрояването му или са проведени върху имота мероприятия, непозволяващи реална реституция.

Със свое решение №5Д042 от 24.03.2005г. ОСЗГ-П. въз основа на постановеното съдебно решение по чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ възстановява правото на собственост на наследниците на Г.С.Н. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 1дка, четвърта категория, намираща се в землището на гр.П., м.“А.“, като е допълнено, че понастоящем имотът попада в регулацията на гр.П. и представлява част от имот пл.№19 в кв.136. Конкретни граници и съседни на имота не са посочени в решението на ОСЗГ при положение, че това е било задължително предвид възприетия способ за реституция от ОСЗГ както и поради записаното в решението, че той представлява част от по-голям имот, с оглед на неговото пълно и точно конкретизиране по местонахождение.Въз основа на решението за реституция по реда на ЗСПЗЗ е съставен констативен нотариален акт за собственост по документи, на процесния имот и молителката Н.Г.Я. е призната за собственик на ПИ №7638 в кв.135 с площ от 665кв.м., като е записано, че

понастоящем в имота **попада в УПИ III-Сградостроителен техникум**, при съседни -ПИ 10234, от две страни УПИ-III-сградостроителен техникум и ул.“Т.П.. /н.а №197 том II рег.№3327,д.№376 от 23.05.2007г./. В документа е цитирана скица на имота, №1061 от 03.05.2007г., но такава няма приложена по делото относно точното местонахождение на имот с граници и съседни /по средата на УПИ III или в края на ПИ или по друг начин и как точно е позициониран по плана и на скицата/ предвид изрично записаното, че като съседни на процесния имот са от две страни УПИ III, при положение че преди това е записано в НА, че процесният имот е във и попада в УПИ III. Следва да се отбележи, че преди издаването на констативния нотариален акт, със заповед №19 от 08.02.2007г. на кмета на общината на основание §4 ал.1 т.2 от ПЗР на ЗКИР е одобрено попълване на кадастралната основа с новозаснет имот с пл.№ 7638 в кв.135 по плана на гр.П. по кафяви линии и надписи на приложената скица към протокола. По делото няма приложена цитираната в заповедта скица. Според удостоверение №736 от 23.03. 2007г. издадено от Община П. новозаснетия ПИ 7638 с площ от 665кв.м. не попада в терен предвиден за изграждане на обект-публична държавна или публична общинска собственост, като съседни на имота за записани ПИ-10234, и от двете страни УПИ III-сградостроителен техникум. Истинността на удостоверението е оспорена от ищеца и е открито производство по оспорване по чл.193 ал.1 от ГПК. Със заповед №140 от 20.04.2007г. Областен управител на П. е разпоредил да се отпише от актовете книги на недвижимите имоти - частна държавна собственост имот, новозаснетия имот №7638, участващ в УПИ III-сградостроителен техникум. В мотивите на Областния управител липсват данни на какво основание имотът първо е бил записан като частна държавна собственост, и кога и след като той юридически е отчужден за държавна собственост и за реализиране на обществено мероприятие -за строителна площадка на Сградостроителния техникум-П., как, кога и какво основание от публична държавна собственост имотът е трансформиран в частна държавна собственост. Така реституирания имот е продаден от Н.Г.Я.-записана като единствен титуляр на правото на собственост, какъвто в действителност е, в полза на ответника по иска В. Т. Б. на 06.11.2021г. за което е съставен нотариален акт за покупко-продажба №145, том II рег. №4463, д. №288/2012г., като към този момент имотът е с идентификатор 55155.506.1207 по КKKP на гр.П. от 2007г. и съгласно скица №7896 от

28.10.2008г., с административен адрес, гр.П., ул.“Г.П.“, с площ по скица от 670кв.м., с трайно предназначение-урбанизирана територия и начин на трайно ползване-друг вид застрояване, при съседни ПИ с идентификатор-55155.506.1109; 55155.506.1072 ; №55155.506.1073. В нотариалният акт не е отразено имотът да е застроен или да представлява в момента някаква конкретна площ като част от училищна площадка, част от училищен двор, и други подобни незастроени места ползвани за конкретни училищни практически нужди във връзка с дейността на конкретното учебно заведение, в случая Сградостроителен техникум. Конфигурацията и ситуирането на имота по скица №4873 от 30.07.2012г. на Службата по ГKK-П.-л.16 и №8160 от 08.11.2012г. е такава, че процесният имот 1207 е изключен и е извън границите на 1072 в резултат на които на имота „комплекс образование“ е придадена една неправилна и начупена форма в северната си част, като в същност процесният имот заема част от двора на училището, заема част от сграда №9, като граничи и със сграда №8, без да става ясно на какво основание и как имотът е заснет в точно такова местонахождение и граница. В самите скици също няма такива данни. С предложение от инж.Б. от 01.03.2013г. е предвидено обособяване на нов урегулиран поземлен имот №55155.506.1207 по КKKP на гр.П. според което границата на имота навлиза още повече във вътрешността на двора на училището, освен това източната му граница се измества на запад за да се осигури достъп /сервитут/ до сградата /на изток/ и от страната на имота, като имота почти плътно е разположен в северозападна посока до сградата до която опира в задната част. Производството по изменение и одобряване на ПУП-ПРЗ за ПИ 55155.506.1207, участващ в УПИ III- За строителен техникум в кв.135 по повод така направеното предложение, е прекратено от Общинския експертен съвет по устройство на територия при Община П. с решение от 28.01.2021г. по протокол №1 поради неизяснена собственост на имота /процедура по актуване с АПДС от МРРБ на вече деактуваната част на имот 7638 от 665кв.м. идентичен с имот пл.№119 в кв.136 /деактуване от 2007г./л.107/ и преразглеждане на заповедта за деактуване. Доводът е за нищожна заповед като издадена извън материалната компетентност на държавния орган. Съгласно заповед на МОН №РД-09-332 от 07.0.2003г. е обнародван списък на държавните и общински професионални училища, професионални гимназии-институции в системата на професионалното образование и обучение, като

под №189 е записано Държавен техникум по строителство-П. на ул.“К. Ч.“№33-професионална гимназия по строителство и архитектура.

По делото е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, изготвена от експерта инж.С.Г.Б., която въззивният съд възприема изцяло като обосновано, обективно и компетентно изготвено , оспорено единствено от ответника по отношение произнасянето по въпроси за сервитутни отстояния на база на техническа документация, и от което се установява следното: Според данните от имотите държавата е собственик на имот с идентификатор №55155.506.1072 по КККР на гр.П. с площ от 25678кв.м., с административен адрес ул.“К.Ч.“ №33, с начин на трайно ползване -комплекс за образование, представляващ професионална гимназия по строителство и архитектура, и съставен за имота АПДС/акт за публична държавна собственост/ №6150 от 09.10.2012г., застроен със сгради за образователния процес; за спорт; общежитие за учениците, живеещи извън гр.П.; гаражи и други спомагателни сгради, като по действащия регулационен план на града за ПГСА е отреден парцел III-Сградостроителен техникум в кв.135. Допълнено е, че процесния имот е с идентификатор 55155.506.1207 по КККР на гр.П. с площ от 670кв.м., с начин на трайно ползване-за друг вид застрояване. Посочено е още, че в кадастъра имотът е записан като собственост на В. Т. Б. на основание н.а. №51 от 06.11.2012г., като имотът е реституиран по реда на ЗСПЗЗ с решение на ОСЗГ-гр.П. №5Д042 от 24.03.2005г. на основание съдебно решение по гр.д.№724/2004г. на РС-П., с площ е от 1дка, в м.“Атчаир“, в регулацията на гр.П. на н-ци на Г.С.Н.. Номерът на реституирания имот е пл.№119 в кв.136 по обезсиления план на града от 1959г., където е отчужден за държавна собственост и за строителна площадка на Сградостроителния техникум с АДС №2692 от 28.01.1966г. Посочва се, че към момента на възстановяване на собствеността реституираният имот е бил част от терена на Строителния техникум, а понастоящем-ПГСА -УПИ- III Строителен техникум в кв.135, като след реституцията имотът е попълнен в кадастралния план на града със заповед №19/2007г. на кмета на Общината като имот пл.№7638. Посочено е, че към момента ПИ с идентификатор 55155.506.1207 по КККР на гр.П. не е урегулиран, защото за него не е отреден парцел и че същият попада в парцела, отреден за Сградостроителен техникум-УПИ III–сградостроителен техникум в кв.135 по регулационния план на гр.П.. Цитира се нормата на

чл.24 ал.2 от ЗСПЗЗ относно правото на собственост на държавата върху земеделски земи предоставени на научни, научно-производствени и на учебни заведения и други, доколкото са необходими за тяхната дейност, се запазва в размер, съответстващ на основната им дейност определен от МЗХГ след вземане на мнението на заинтересуваните ведомства. От тези изходни данни експертът заключава, че към момента на реституцията процесният имот е бил част от такъв терен, по посочената разпоредба от закона, предоставен за нуждите на Професионалното учебно заведение и е бил част от отредения за целта парцел III-Сградостроителен техникум в кв.135. Заключават още, че процесният имот е включен в площта, предоставена и необходима по смисъла на чл.24 ал.2 от ЗСПЗЗ за осъществяване дейността на Професионалната гимназия, като същият към момента на реституцията и към настоящия момент е част от отредения за целта парцел III-Сградостроителен техникум в кв.135 по регулационния план на гр.П. и че за същата цел е отчужден и актуван като държавна собственост през 1966г. На приложена от експерта към заключението си скица са очертани границите на парцел III-строителен техникум в кв.135, като процесният имот пл.№ 1207 изцяло попада в границите на този парцел като от северозапад граничи с улица с о.т.121 и е външната граница на парцел III с улицата, очертана с поставена на място ограда, на изток граничи непосредствено със сграда на училището, а на запад заема част от друга масивна сграда. Откъм североизток имотът граничи с имот пл.№1073, за който е отреден парцел II-10234 и е застроен с жилищна и стопанска сгради. В съдебно заседание експертът инж.Б. поддържа изцяло заключението си. Допълва, че попълването касае кадастралния план, като последното не е свързано с урегулирането на имота и за имота не е предвиден парцел. Попада в парцела, в който е отреден за Сградостроителния техникум, независимо че е попълнен като имот. Посочва, че това са два плана-регулационен и кадастрален план; че кадастралният план е по сега действащата кадастрална карта, като имотът е неурегулиран защото регулационния план не е предвидил за него парцел. Позицията се на чл.24 ал.2 от ЗСПЗЗ експертът посочва, че в случая теренът, в който е включен в парцел III е определен с границите на парцела по съответния ред; че той е предвиден за нуждите на сградостроителния техникум. Допълва, че не е имала задача за прави оглед на място и да установява дали този терен е необходим, но приема, че е необходим тъй като е включен в границите на

парцела,отреден за това мероприятие и че е работила изцяло по документи и планове.Допълва, че КК отразява кадастъра, отразява имотите, а регулационния план я отразява с предвижданията на имота. Заклучава, че на практика имотът го има в кадастъра, отразен е като самостоятелен имот, но регулационният план не му е отредил парцел, а го е оставил в парцела, отреден за Сградостроителния техникум.

По делото за разпитани свидетелите А.П.М., Н.Г.Я. и С.Г.А.. Първият свидетел, който е на 77г., без родство със страните и бивш преподавател по практика в процесната гимназия установява, че преди 1971г. сградата на техникума е била триетажна, след което и бил построен четвъртия етаж както построени и други сгради-столова на два етажа, общежитие, работилници по учебна практика, помощни гаражи, инструментална и други съоръжения. След предявяване на скицата на вещото лице на имота по кадастъра, допълва, че към 1971г. в северната част на имота и по целия двор на училището е имало ограда, която в основата си била бетонова, а от горе с мрежа. За оградата в северната част на училището знае, че е минавала над отбелязания на скицата имот пл.№1207, като последният имот бил част от двора на училището. Пояснява, че лично той с учениците е чистил двора от храсталаците, за да се работи. Свидетелства, че е водил практика по ВиК, мозайки, облицовки, гипскартон, покривни конструкции, като в района на процесния имот той заедно с учениците са разкопавали и правили канализация с учебна цел с показване как се прави наклона. Разкопаването е било както в процесния имот така и съседния до него. Установява още, че до 2009г. е водил дисциплината В и К в техникума. Допълва, че сграда №9 от скицата на вещото лице, граничеща с процесния имот и частично навлизаща в него откъм северозапад, е инструментална и е ползвана за да се получават от нея инструменти. Допълва, че в процесното място -имот пл.№1207 е правена с учениците тухлена зидария с учебна цел. Сочи, че на това място има и варници-две ями една до друга, където е гасена варта с преливане на течността от една в друга, пак с учебна цел. Сочи, че е правен варов разтвор, пясък с вар и зидария. Обяснява, че тази вар е била ползвана и за изграждането на 4 /четвъртия/ етаж на училището. Посочва, че със 100/сто/ ученика за два месеца бил направен четвъртия етаж, заедно с 8/осем/ души персонал. За масивната ограда знае, че е направена преди 1991г. и че същата е със стоманени шини. Допълва, че същото се отнася и за варниците. Знае, че е

бил удължаван покрива над столовата, над кухнята. Свидетелят има наблюдения и след 2009г. и е бил викан от директора да свърши дребни неща. Знае още, че тази сграда- инструменталната и варниците продължават да съществуват, като варниците били между сграда №9 и сграда №10 от кадастралната карта, в мястото отбелязано с №1207. Посочва, че мястото е била разчиствано от бърз и храсталаци, и че за да се стигне до варниците се преминава през процесния имот. На място след почистването от храсталаците била направена каменна зидария, изкопи, тухлена зидария, като това е реализирано по времето когато той е работил в училището. Допълва, че е водил учебни часове по няколко специалности между които и ВиК. Предполага, че и в момента мястото се ползва за учебна практика в училището. Втората свидетелка Н.Я., на 69г., продавач на имота по сделката с ответника В.Б., и наследник на Г.С.Н., обяснява, че нейният дом се намира извън двора на училището и по скицата на вещото лице е с пл.№1073. Посочва, че там е бил роден дядо й, и в него живеят наследниците. Сочи, че е продала процесния имот на ответника В.Б. след неговата реституция. Посочва, че малко е разчистила имота, насадила е 3-4 ореха и 5-6 вишни. Знае, че този имот преди реституцията е бил даден от дядото на бащата на свидетелката за да си направи къща. Твърди, че след това „дошли от сградото, дръпнали двора..“ и свидетелката останала в границите на имот пл. №1073. Свидетелката обяснява, че е започнала да води дела за реституцията на имота. Съобщава, че този имот е представлявал зеленчукова градина на дядо й, като зад имота е имало още 500кв.м. Посочва, че след като е засадила имота с овощните дървета, имотът не е бил ползван от училището, като и преди това мястото е било пустеещо. Знае, че в момента имотът е обрасъл и че новия собственик от година и повече не е идвал там. Знае, че в последствие ответникът Б. с помощта на багер оправил мястото и имал намерение да си направи къща. Знае, че този имот е ограден с ограда и има голяма заключваща се врата откъм улица „Г.П.“ /улицата от към северозапад/.Посочва свидетелката, че в момента имотът още трябва да се изчисти, но според нея си е „нормален двор“. Според свидетелката гимназията никога не е чистила процесното място. Твърди, че през 1945г.- 1946г. дядо й е дал имота на бащата на свидетелката за да построи къща. Знае, че имоти с №1073 и №1207 са били един празен парцел. Знае, че баща й построил къща през 1947-1948г., която сега попада в имот пл.№1073. Знае

още, че всичко в района било застроено. Пояснява, че сега съществуваща улица с която процесният имот граничи откъм северозапад, по рано е представлявала само пътека, селски коларски път. Знае, че когато имотът е бил отчужден къщата била построена, като отчуждаването било реализирано през 1965г.-1966г. Твърди, че е подавала искане до Общината за реституция на процесния имот, както и до Поземлената комисия. Не знае през 2019г. ответникът Б. да е правил опит да влиза в имота с машини и да е викана полиция за да бъде изведен. Освен да си чисти двора свидетелката не е видяла друго да прави ответника. Знае, че от страна на училището има жив плет от храсти, като този плет бил правен от Б. от гъсто насадени ситни дръвчета. Третият разпитан свидетел С.А., на 45г. кум на ответниците установява, че през 2010г. В.Б. си купил имот до „Сградото“, за да си направи къща, но че такава до момента не е направена. Установява, че е ходил да му помага за чистенето на имота от дървета, храсти, „било пущинак“. Ответникът сложил ограда, горе-долу закрепена, поставени храсти за да се различава от училището. Знае, че строителство на къщата не е започвано. В момента имотът бил като „джунгла“, знае, че никой не ползва имота, не е виждал ученици от гимназията да го ползват, без да уточнява времето и момента на неползване. Последно е ходил преди 2-3г. да го чисти с ответника. Знае за посещение на полиция през 2019г. по време когато имотът бил почистван. Не може да каже защо до момента не е реализирано строителството на къщата.

Обжалваното решение е валидно, но е недопустимо.

Постановено е от надлежен съдебен състав, в рамките на правораздавателната му компетентност, по предвидения процесуален ред и форма и при наличие на правен интерес за ищеца като процесуален субституент на държавата във формата на процесуална суброгация-чл.14 ал.3 от ЗДС, на който е предоставено управлението на публичен държавен имот, **да установи, че държавата е собственик на процесния недвижим имот,** одържавен по предвидения за това ред; че в резултат на одържавяването му по закон и заемането му, както и обезщетяването на бившия му собственик, имотът е станал публична държавна собственост с оглед на предназначението си за задоволяване на конкретни обществени нужди като се твърди, че е предоставен от държавата за конкретни учебно-професионални дейности на Сградостроителната гимназия в гр.П. във връзка с осъществяване на непосредствената учебна дейност. Интересът от предявяване на иска

ищецът ПГСА –П. обосновава с извършеното **оспорване на собствеността на държавата** от страна на ответниците, придобили процесния имот по възмездна сделка-покупко-продажба, след извършена реституция на имота по реда на ЗСПЗЗ в полза на продавача по сделката, с което според ищеца правно и фактически се оспорва правото на публична държавна собственост на държавата върху този имот, предоставен за нуждите на гимназията като средно учебно заведение за осъществяване на непосредствената си учебна дейност по смисъла на чл.302 от Закона за предучилищното и училищното образование както и изпълнение на функциите им съгласно чл.2 ал.2 т.4 от ЗДС.

Както в петитума на исковата молба, така и в хода на производството пред първата инстанция, а и пред въззивната инстанция ищецът Професионална гимназия по строителство и архитектура –П. чрез процесуалния си представител адв.Ч.Ч. , **не заявява и не предявява лично за себе си като юридическо лице самостоятелни права на собственост** върху процесния имот–ПИ с идентификатор №55155.506.1207 по КKKP на гр.П. от 28.10. 2008г. с площ от 670 кв.м. с предназначение на територията-урбанизирана и начин на трайно ползване-друг вид застрояване, при съседни 55155.506.1109.; 55155.506. 1072; 55155.506.1073. Исковата претенция е предявена от учебното заведение което твърди, че има качеството на процесуален субституент на държавата във формата на процесуална суброгация поради предоставеното му управление на този държавен имот, **като твърденията са, че тя, държавата е действителния собственик** на процесния имот, представляващ публична държавна собственост и че ответника-купувач чрез процесната сделка оспорва тези права на собственост. С тези и други изложени доводи ищецът ПГСА-П. **моли да се приеме за установено** по отношение на ответника и на конституираната в последствие като съответник съпруга на същия, **че Държавата е собственик на процесния поземлен имот** придобит чрез одържавяване и предоставяне за нуждите на учебното заведение и представляващ публична държавна собственост по смисъла на ЗДС, а при условията на евентуалност, че тя, държавата е собственик на процесния имот на основание упражнявано давностно владение. Няма настъпила в хода на производството промяна или изменение на петитума на иска. Ищецът продължава да претендира, че не той, а държавата на която е процесуален субституент е собственик на този имот на

посочените основания и чиито собственически права са оспорени от ответниците.

Видно обаче от диспозитива на обжалваното съдебно решение №377 от 12.04.2022г. на Пазарджишки районен съд постановено по гр.д. №20215220100902 по описа на съда за 2021г., **съдът е отхвърлил искова претенция предявена от Професионална гимназия по строителство и архитектура - гр.П.**, представлявана от Директора П.И., чрез адв.Ч. против В. Т. Б., ЕГН***** от гр.П., ул.“К.В.“№56, вх.Б, ет.2, ап.7 и Л. Г. АЛ., ЕГН***** от гр.П., ул.“К.Б. 1“№35, представляваща положителен установителен иск за собственост по чл.124 от ГПК, **за приемане за установено по отношение на ответниците, че ищецът, тоест че процесната Професионална гимназия по строителство и архитектура –П.** е собственик на следния недвижим имот: ПИ с идентификатор № 55155.506.1207 по КККР на гр.П., с площ от 670 кв.м., с трайно предназначение на територията - урбанизирана и начин на трайно ползване - друг вид застрояване, при съседни на имота: №55155.506.1109, 55155.506.1072, 55155.506.1073.

Налага се извода, че съдът се произнесъл по непредявен иск.

С предявения от ПГСА-П. установителен иск за собственост се претендира признаване за установено по отношение на ответниците, че **ДЪРЖАВАТА** е собственик на процесния имот, докато с постановеното решение районният съд е отхвърлил искова претенция за признаване право на собственост на процесния имот на друг правен субект, носител на това право-Професионалната гимназия по строителство и архитектура, тоест налице е произнасяне по незаявена искова претенция за собственост по отношение на титуляра и носителя на правото на собственост.Вместо съдът да се произнесе по твърдяното от ищеца ПГСА в исковата си молба **право на собственост на държавата** върху този имот, което е оспорено от ответниците, съдът се произнася по правото на собственост на Гимназията върху процесния имот, без за което да е бил надлежно сезиран с такова искане още с исковата молба и да е въведено като предмет на спора по съответния ред

Това налага изцяло обезсилване на обжалваното решение и връщане на делото на първата инстанция за произнасяне по надлежно предявения иск относно претендираното с исковата молба право на собственост на Държавата

върху процесния недвижим имот.

Затова и на основание чл.270 ал.3 изр. 3-то от ГПК, Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение на Пазарджишки районен съд №377 от 12.04.2022г. постановено по гр.д.№ 20215220100902 по описа за 2021г.

ВРЪЩА делото на Пазарджишки районен съд за произнасяне в друг съдебен състав по предявения установителен иск за собственост.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд на Р България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____